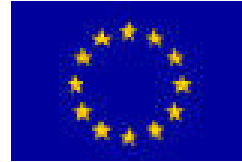
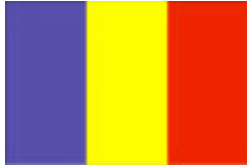

**CLUBUL « ROMÂNIA-UE »
BRUXELLES**

**„Impactul alegerilor din Parlamentul European
din 2004 asupra procesului de largire a UE -
posibile implicatii pentru România”**

REZULTATE

Bruxelles

2003

CLUBUL « ROMÂNIA-UE »

BRUXELLES

Prezentare

Clubul „România – UE” Bruxelles este un grup independent de români care locuiesc și își desfășoară activitatea în Belgia, mulți dintre membri fiind direct implicați în activitățile specifice capitalei europene.

Clubul se dorește un „centru de gândire”, un element de opinie obiectiv și independent în ceea ce privește relațiile dintre România și Uniunea Europeană.

Clubul este independent financiar, fără caracter religios sau politic, independent de orice structură guvernamentală sau partid politic din România sau din spațiul UE. Scopul său principal este de a contribui la integrarea României în UE, având ca prim obiectiv aderarea în 2007.

Clubul nu desfășoară activități comerciale și nu urmărește realizarea unui profit material.

Principalele obiective ale Clubului sunt:

- promovarea expertizei românești în afacerile europene,
- facilitarea comunicării ideilor și principiilor europene în România,
- sprijinirea eforturilor de integrare a României în Uniunea Europeană,
- promovarea imaginii României în mediile europene.

În Bruxelles-ul european întâlnim deja români perfect integrați în mecanismul comunitar, care lucrează în instituțiile europene, federațiile industriale, companii de consultanță, presa europeană sau sectorul nonguvernamental. Chiar dacă fizic sunt prezenți în majoritatea timpului la Bruxelles, ei sunt în permanent contact cu sistemul românesc. Este important ca România să constientizeze importanța acestora în mecanismul integrării în Uniunea Europeană.

Seminarul

„Impactul alegerilor din Parlamentul European din 2004 asupra procesului de largire a UE – posibile implicatii pentru România”

Prima actiune publica a Clubului „România-UE” Bruxelles a fost seminarul „Impactul alegerilor din Parlamentul European din 2004 asupra procesului de largire a UE - posibile implicatii pentru România”, organizat joi, 18 septembrie 2003, între orele 19:30 si 21:30, în incinta Misiunii României pe lângă UE. Invitatiea de a participa la dezbateri a fost adresata atât membrilor Clubului, cât diplomatilor români din cadrul Misiunii României pe lângă UE si Ambasadei României din Belgia, comunitatii românilor din Belgia, stagiarii români la institutiile europene si studentilor români din Belgia.

Poate va întrebati de ce am dorit sa organizam o dezbateri asupra alegerile de anul viitor pentru Parlamentul European? Chiar avem ceva de spus noi referitor la acest subiect? Si daca da, cine doreste sa ne asculte parerea? Consideram ca un Club ca al nostru, cu români activi, ancorati în realitatile europene, poate sa dea un semnal. Poate ca nu suntem cei mai mari experti în dreptul comunitar, poate ca exista specialisti în România care cunosc mult mai multe despre economia europeana decât noi, poate ca exista strategii în tara care cunosc în profunzime cu ce România trebuie sa iasa pe piata, dar cred ca si noi avem ceva de spus. Am acumulat o experienta individuala pe care suntem dispusi sa o impartasim si celorlalti, lucram si traim în Bruxelles-ul european. Ne-am reunit ca si Club al românilor din Bruxelles având idealuri marete precum sprijinirea eforturilor de integrare a României în UE si facilitarea comunicarii principiilor europene în România. Ca vom reusi sau nu, este greu de prevazut, dar este bine sa încercam.

Rezultatul seminarului este prezentat în aceasta brosură care cuprinde documentul utilizat ca punct de plecare al discutiei, rezumatul seminarului si articole (în ordinea alfabetica) ale membrilor clubului.

- ❖ Necesitatea unei mai bune informatii despre Uniunea Europeana - Mariana Iusco
- ❖ Cum explicam cetatenilor alegerile pentru Parlamentul European? - Dan Luca

- ❖ De ce urmatoarele alegeri europene vor conta pentru România? – Roxana Lesovici
- ❖ Energie curata pentru o Europa unita – Mihai Paun
- ❖ Calitatea de Stat Membru al Uniunii Europene trebuie înțeleasa de toti cetatenii României – Aneta Popescu-Black
- ❖ România concreta la Bruxelles sau despre cum sunt reprezentate interesele locale românești în Europa – Aurel Trandafir

Mariana Iusco si Dan Luca – coordonatorii proiectului

Alegerile pentru Parlamentul European din 2004 – impact asupra situatiei politice românești

Parlamentul European este adunarea reprezentantilor celor 370 milioane de cetățeni ai Uniunii, aleși din anul 1979 prin vot universal direct. Parlamentul numără 626 membri, distribuiți în funcție de populația statelor membre.

Deputații sunt aleși pe liste naționale sau regionale, potrivit procedurilor din fiecare țară, pe o durată de 5 ani. Se discută încă asupra posibilității ca un anumit număr de deputați să fie aleși pe liste europene.

Principalele funcții ale Parlamentului sunt:

- legislativă, ia în considerare propunerile Comisiei și este asociat cu Consiliul în procesul legislativ, în unele cazuri fiind co-initiator, prin intermediul diferitelor proceduri (consultare simplă, procedura de cooperare, procedura de codeciziei, aviz conform);
- control politic asupra activităților Uniunii, prin confirmarea numirii Comisiei (având și drept de cenzură a acesteia), prin întrebările orale și scrise pe care le poate adresa Comisiei și Consiliului, prin dreptul de inițiativă, dreptul de a forma comisii temporare de anchetă, dreptul de recurs în fața Curții de Justiție. Parlamentul primește de asemenea petitiile cetățenilor și alege membrii Mediatorului european;
- bugetară, poate modifica repartitia și suma cheltuielilor „ne-obligatorii”, votează bugetul anual împreună cu Consiliul, care intră în vigoare prin semnătura Președintelui Parlamentului și supraveghează implementarea bugetului.

Repartitia numărului de membri în Parlamentul European, pentru legislatura 1999-2004, este următoarea :

Tara	Numar parlamentari
Germania	99
Franta	87
Marea Britanie	87
Italia	87
Spania	64
Olanda	31
Belgia	25
Grecia	25
Portugalia	25
Suedia	22
Austria	21
Danemarca	16
Finlanda	16
Irlanda	15
Luxemburg	6
Total	626

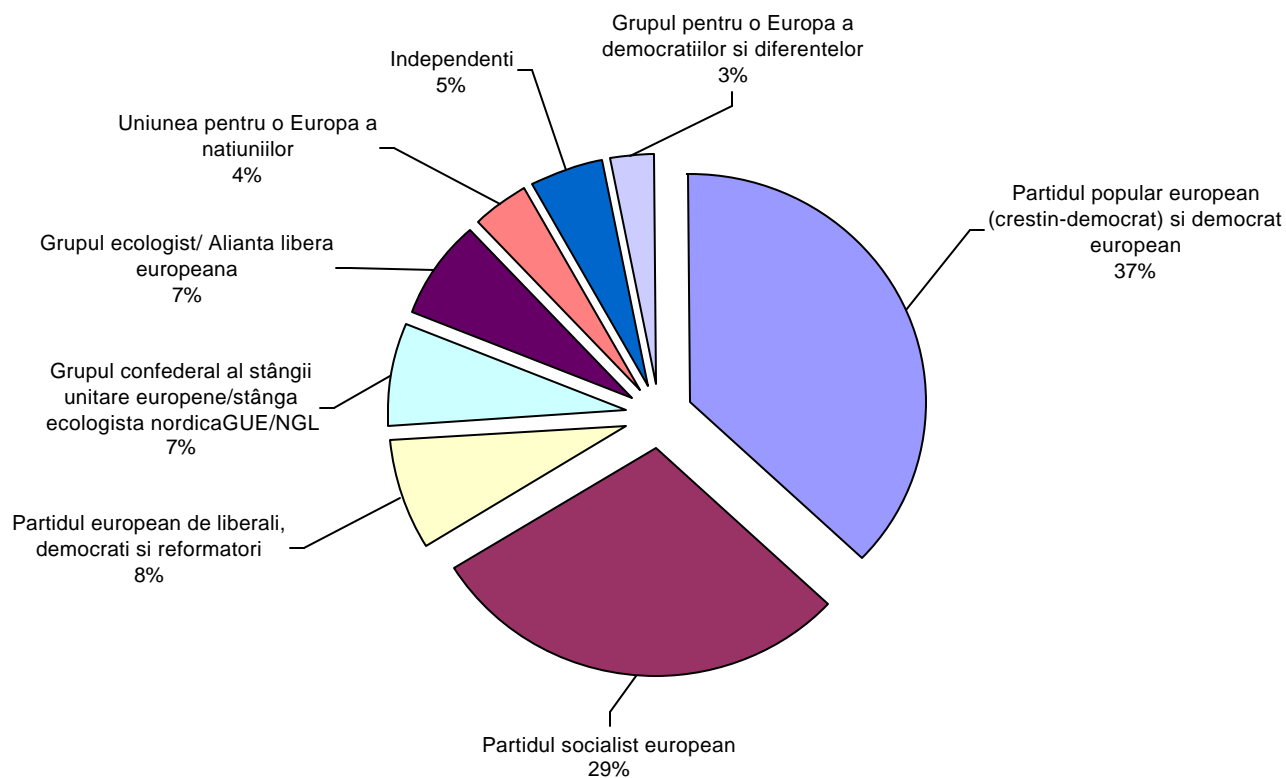
În urma Tratatului de la Nice, numărul membrilor a fost marit la 732. Este prevăzută de asemenea și repartitia locurilor pentru fiecare țară, începând cu viitoarele alegeri din 2004.

Tari membre	Nr.	Tari candidate	Nr.
Belgia	22	Bulgaria	17
Danemarca	13	Cipru	6
Germania	99	Estonia	6
Grecia	22	Ungaria	20
Spania	50	Letonia	8
Franta	72	Lituania	12
Irlanda	12	Malta	5
Italia	72	Polonia	50
Luxemburg	6	Cehia	20
Olanda	25	România	33
Austria	17	Slovacia	13
Portugalia	22	Slovenia	7
Finlanda	13		
Suedia	18		
Marea Britanie	72		

Trebuie însă ținut cont de faptul că nu toate țările vor adera în 2004, România fiind una dintre acestea, având ca dată prevăzută 2007. În această situație, pentru alegerile din 2004 s-a decis să se mărească cu o pro-rata numărul deputaților europeni a fi aleși pentru a atinge limita maximă de 732 (din țările membre actuale precum și din noile țări membre cu care tratatele de aderare vor fi semnate până în mai 2004). Pentru țările care vor adera după 2004, este prevăzută o excepție a

tratatului, urmând ca numărul de 732 sa poata fi depasit temporar, pentru legislatura 2004-2009, pentru a primi deputati ai acestor tari.

Membrii Parlamentului European nu sunt organizati în delegatii nationale, ci se grupeaza în functie de afinitatile politice în grupuri politice transnationale. La nivel european cele mai importante partide politice din punct de vedere al numarului de locuri detinute sunt PPE-DE (Partidul Popular European si Democrat European), PSE (Partidul Socialist European) si ELDR (Partidul European de Liberali, Democrati si Reformatori). O situatie actuala este prezentata în urmatorul grafic:

Articolul din Concluziile Consiliului European de la Salonic (19-20 iunie 2003), referitor la România si Bulgaria, arata ca aceste tari sunt parte ale acestui proces de largire, care este inclusiv si ireversibil. S-a reafirmat ca obiectivul este aderarea acestor tari la UE în 2007.

Trebuie subliniat faptul ca anul 2004 reprezinta un an electoral nu numai pentru Parlamentul European dar si pentru România, la nivel local, parlamentar si prezidential. În situatia aderarii României la Uniunea Europeana în 2007, la alegerea deputatiilor români în Parlamentul European se va lua în considerare rezultatele alegerilor nationale din 2004 (puterea partidelor si a eventualelor coalitii la nivel national).

- ❖ În perspectiva alegerii deputatilor români în Parlamentul European ce afinitati putem deja observa între aceste grupari politice la nivel european si cele românesti?
- ❖ In ce masura regasim tematica integrarii europene precum si o viziune europeana în programul gruparilor politice românesti?
- ❖ Au alegerile pentru Parlamentul European din 2004 o influenta asupra României?

Concluziile seminarului din 18 septembrie 2003

Dan Luca, presedintele Clubului „România-UE” Bruxelles, deschide seminarul cu o scurta descriere a clubului si a activitatii acestuia: „Clubul se doreste un think-tank care sa se constituie într-un element de opinie obiectiv si independent în ceea ce priveste relatiile dintre România si UE.”

In prezentarea sa Lazar Comanescu, Seful Misiunii României pe lângă UE, transmitea: „Salut cu deosebita satisfactie si bucurie initiativa românilor de la Bruxelles de a constitui Clubul România–UE si îi asigur pe membrii sai de interesul si dorinta Misiunii României pe lângă UE de a avea o colaborare cât mai strânsa”. La rândul sau Ion Jinga, ambasadorul României în Belgia, felicita pe cei prezenti pentru initiativa avuta si mentioneaza „în mandatul meu de ambasador vreau sa ma credeti ca am mare nevoie de suportul dumneavoastra.”

Maria Iusco, coordonatorul proiectului, face o scurta prezentare a Parlamentului European si schimbarile aduse în compozitia acestuia prin Tratatul de la Nice. Se subliniaza exceptia temporara în modul de aplicare a acestui tratat in cazul tarilor ce vor adera dupa 2004, exceptie aplicata pentru legislatura 2004 – 2009.

Se lanseaza întrebarea: Ce afinitati putem observa deja între organizatiile politice românești si grupurile politice europene?

Discutiile libere conduc la unele concluzii formulate în paragrafele urmatoare:

1. Politica partidelor românești, la nivel local, este axata mai mult pe interese specifice decât pe doctrine

In general partidele politice românești au un discurs pro-Europa, fara însa a acorda multa atentie acestui subiect. Partidele politice adopta o pozitie în functie de moment, în scopul de a atrage alegatorii, chiar daca aceste masuri variaza între a fi liberale, sociale sau populare, aceasta conducând la un sistem politic mixt. Aceste schimbari frecvente în programul partidelor, dar si în structura lor (formarea de noi partide, coalitii, despartirea unui grup din cadrul partidului) sunt greu de urmarit de

catre populatie a carui interes pentru politica scade. De asemenea interesele personale urmarite de unii oameni politici conduc la o diminuare a încrederii populatiei.

2. Lipsa de difuzare a informatiei europene in România

In România exista înca problema lipsei informatiei europene reale. Putem explica aceasta lipsa numai prin resurse financiare limitate sau prin interesul scazut al cetateanului român?

S-ar putea realiza o mai buna distribuire a materialelor de prezentare oferite de Uniunea Europeana si o mai buna gestiune a banilor pentru punctele de informare. Cetateanul român este dezinteresat sau modul de a-l informa nu este adecvat?

In ceea ce priveste programele si fondurile comunitare perceptia cetateanului român se rezuma la persoana care este responsabila si gestioneaza aceste fonduri. Adesea omul care gestioneaza anumite fonduri este identificat ca „omul PHARE” sau „contactul SAPARD”, fara a cunoaste ce reprezinta acele programe de ajutor european.

3. Reactia populatiei României când acquis-ul comunitar va intra in vigoare

Din lipsa de informatii putine persoane stiu ceea ce înseamna acquis comunitar si ceea ce va implica pentru România aplicarea lui. In prezent procentul de pro-europeni în România este foarte ridicat, acesta va ramâne la fel dupa 2007, data posibila de intrare în vigoare a acquis-ului comunitar în unele sectoare?

4. Influenta procesului de extindere a UE asupra Parlamentului European

Începând cu alegerile din 2004 s-ar putea observa o schimbare a orientarii politice a Parlamentului European. In prezent primul partid (ca numar de locuri) în PE este Partidul Popular si Crestin Democrat, tendinta ce s-ar putea schimba ca urmare a importantei partidelor de orientare social democrata si liberala în tarile aderante. De asemenea este de urmarit daca partidele ecologiste vor mai avea locuri în PE având în vedere situatia acestora în tarile din Europa Centrala si de Est.

5. Influenta alegerilor din Parlamentului European asupra cetateanului român

Influenta este limitata în 2004, dar ea va tinde sa creasca o data cu o mai buna informare asupra institutiilor europene. Interesul pentru Parlamentul European va fi stimulat si de faptul ca este institutia care primeste si solutioneaza petitiile cetatenilor, fiind considerata cea mai democrata institutie europeana.

De asemenea, începând cu 2007 (data probabila a aderarii României la UE) societatea va deveni constienta de influenta pe care o are asupra oamenilor politici (deputatilor) prin activitatea de lobby care în prezent are o mica importanta în România.

6. Influenta alegerilor din Parlamentul European asupra sistemului politic românesc.

Aceasta influenta o sa fie redusa în 2004, dar va deveni din ce în ce mai importanta pe masura ce ne apropiem de anul 2007, anul probabil când primii parlamentari români vor face parte din PE. La nivel individual, unul dintre factori va fi dorinta parlamentarilor români de a fi alesi parlamentari europeni, iar la nivel de partid capitalul electoral accesibil dupa 2007.

Referitor la viziunea europeana aceasta este înca divergenta si incerta pe termen lung, chiar si pentru partidele europene. Partidele politice au o eticheta europeana, dar vor continua sa reprezinte interesele nationale si regionale ale alegatorilor.

Necesitatea unei mai bune informatii despre Uniunea Europeana

Nascuta la Sibiu, Mariana Iusco este licentiata in economie la Universitatea "Babes-Bolyai" din Cluj-Napoca, urmat de un Master in integrare europeana la "Institut d'Etudes Européens", Bruxelles.

Din 2002, consultant la Copa-Cogeca, organizatia europeana a producatorilor agricoli, Bruxelles.

Mariana IUSCO

Procesul de aderare al Romaniei la Uniunea Europeana a devenit un subiect tot mai des evocat, precum si eforturile României, reformele necesare, pentru a respecta criteriile de aderare, cunoscute sub denumirea "criteriile de la Copenhague"¹.

In cadrul unui sondaj "Eurobarometer" realizat in perioada iunie-iulie 2003 in cele 10 tari aderante si 3 candidate, România face parte din tarile cu cel mai ridicat procent al populatiei, 85% in favoarea integrarii in Uniunea Europeana, situându-se pe locul trei dupa Bulgaria si Slovenia.

Aceasta este o dovada elocventa a dorintei populatiei, dar poate ar trebui sa ne punem întrebarea câti dintre acesti români pro-Europa cunosc modul de functionare al Uniunii Europene, institutiilor europene, procesul de decizie, etc? Poate ar trebui sa ne întrebam ce procent dintre acestia stiu care sunt capitolele de negocieri, ceea ce înseamna "acquis comunitar"² si ceea ce presupune implementarea lui la nivel national.

---

¹ Sunt structurate in 3 criterii: politic, institutii stabile care garanteaza democratia, drepturile omului, respectul minoritatilor, etc; criteriul economic, existenta unei economii de piata si al treilea criteriu: introducerea acquis-ului comunitar in legislatia nationala.

² Reprezinta legislatia adoptata de catre Uniunea Europeana precum si obiectivele comune ale Uniunii fixate in tratate.

Procentajul scazut al celor care cunosc raspunsul la aceste intrebari poate fi datorat intr-o anumita masura numarului redus al informatiilor si programelor cu caracter european oferite de mass-media din România.

Totusi, tinind cont de multiplele posibilitati de informare, una dintre acestea fiind si internetul, nu putem evoca ca singura explicatie lipsa informatiei oferite de mass-media. Poate ar trebui sa ne punem de asemenea intrebarea referitoare la interesul cetateanului român pentru aceste informatii cu caracter european.

Atâta timp cât nu participa la luarea deciziilor la nivel european, si mai ales cât nu este constrâns in a implementa si respecta politicile comune europene, cetateanul român nu manifesta un interes deosebit pentru a le cunoaste. Pentru moment interesul lui se limiteaza la data intrarii României in Uniunea Europeana.

Acest interes ar putea fi stimulat ca urmare a alegerilor din Parlamentul European in 2004 la care o sa participe si reprezentati ai celor 10 tari aderante, deci o sa observe o participare activa a acestor reprezentanti din tarile vecine la luarea deciziilor in Parlamentul si Consiliul European.

Interesul pentru institutiile europene o sa creasca pe masura ce ne apropiem de 2007, data prevazuta pentru aderarea României la Uniunea Europeana, când conform tratatului de la Nice 33 de reprezentanti români o sa participe la luarea deciziilor in Parlamentul European.

Totusi cetatenii români nu ar trebui sa astepte 2007 pentru a fii interesati si a se informa asupra institutiilor aueopene si mai ales asupra procesului de decizie care se desfasoara in Bruxelles si a actoriilor implicati in acest proiect.

Daca ar fi mai bine informati, sau mai interesati, cetatenii români ar gasi deja, innainte de a fi membrii ai Uniunii, posibilitati de a participa la procesul de decizie si mai ales de a fi informati asupar deciziilor luate in Bruxelles.

O mai buna cunoastere a institutiilor europene ar implica o mai buna cunoastere a procesului de decizie si implicit a rolului jucat de grupurile de interes (organizatii reprezentative pentru anumite clase ale populatiei, anumite regiuni sau sectoare de

activitate) prin activitatea lor de "lobby"³. Din pacate acest termen nu este foarte cunoscut la nivel national si cu atât mai puțin aplicat. Oare nu ar fi in interesul ambelor parti – organizatii profesionale si clasa politica – de a avea un schimb de informatii? Poate aceasta colaborare ar oferi clasei politice o mai buna cunoastere a situatiei concrete, practice, ceea ce ar putea determina o mai buna legiferare si ar demonstra cetatenilor ca parerea lor conteaza.

In Uniunea Europeana isi desfasoara activitatea un numar mare de astfel de organizatii care reprezinta diferite categorii ale populatiei, diferite regiuni sau profesii. Datorita faptului ca foarte multe decizii sunt luate la Bruxelles, multe dintre aceste organizatii nationale au realizat importanta de a fi in contact direct cu institutiile de decizie, aceasta concretizându-se într-o grupare a organizatiilor nationale la nivel european.

Tinând cont de ireversibilitatea procesului de aderare, viitoarele tari membre au posibilitatea de a integra aceste organizatii europene, permitându-le astfel o mai buna cunoastere a activitatii colegiilor lor la nivel national, dar mai ales accesul la informatiile referitoare la sectorul lor de activitate.

Din pacate putem observa o slaba participare a organizatiilor românești la astfel de activitati.

Cu titlu de exemplu, in România putem considera sectorul agricol ca fiind unul important; cu toate acestea, nu exista nici o organizatie agricola româna care sa participe activ într-o organizatie europeana echivalenta.

Exista într-adevar diferite organizatii agricole dar ele reprezinta sectoare specifice ale activitatii agricole, cum ar fi: cultivatorii de cartofi, de cereale, agricultura biologica, etc. Aceste organizatii participa la unele proiecte impreuna cu organizatii echivalente din tarile Uniunii Europene dar de cele mai multe ori aceste proiecte au un caracter punctual si din pacate nu putem vorbi de o participare activa a organizatiilor române in cadrul organizatiei europene a producatorilor agricoli si a cooperativelor agricole.

---

³ Aceste grupuri incearca sa influenteze luarea unor decizii legislative sau administrative in relatie cu sfera lor de interes.

Poate justificarea este de natura economica, dar cum se explica atunci lipsa oricarei reprezentante românești chiar în condițiile în care participarea lor este suportată financiar de către instituțiile europene? Poate aceste organizații nu vad interesul de a veni la Bruxelles, de a participa la dezbateri, de a fi acolo unde se iau deciziile și mai ales de a fii informați.

Această lipsă de interes se datorează lipsei de încredere în rezultate unei astfel de participări sau lipsei de informații în existența și activitatea organizațiilor la nivel european?

Bruxelles, 10 noiembrie 2003

Cum explicam cetatenilor alegerile pentru Parlamentul European?

Nascut la Cluj-Napoca, Dan Luca isi desfasoara activitatea începând cu anul 1997 în Bruxelles.

Din ianuarie 2001 este Manager al Departamentului de Marketing Direct al EurActiv, companie de media europeana.

Dan LUCA

Socul demisiei Cabinetului Santer în martie 1999 a spulberat aparenta liniste instaurata peste aparatul birocratic din institutiile europene si a pus în miscare mecanismul european. Ca un efect direct al aceluia scandal politic, noul lider al Comisiei în persoana italianului Romano Prodi, a considerat ca transparenta fata de cetateni este cheia succesului proiectului european. Analizele de specialitate aparute imediat au demonstrat ca activitatea si atributiile acestor „conglomerate multi-nationale”, având sediul la Bruxelles, la Strasbourg sau Luxemburg, nu sunt pe deplin înțelese de omul simplu, cetateanul de rând, care nu percepe aceste institutii ca reprezentându-i propriile interese.

Implicarea cetatenilor în dezbaterile publice este conditionata de rezolvarea problemei accesului la informatii, respectiv existenta suportului informational (accesul la traducerile adecvate în limbile nationale a documentelor oficiale si a prevederilor normative de interes larg) si a mecanismelor de informare, precum si repartizarea geografica echilibrata a resurselor de informare. În mod necesar, se impune o mai buna informare si educare a generatiilor tinere ca viitori cetateni europeni. Forma de comunicare utilizata trebuie adaptata nivelului de înțelegere al cetateanului (cetateanul trebuie sa poata sa înțeleaga ce înseamna din punct de vedere practic prevederile standardelor si cum îi afecteaza acestea viata).

Între 10 si 13 iunie 2004 vom avea alegeri pentru Parlamentul European si, asa cum este normal, înca din aceasta toamna dinamica europeana se accentueaza. Este pentru prima data când alegerile se vor desfasura într-un numar de 25 de tari si

dupa momentul Atena - semnarea Tratatului de Aderare în 16 aprilie 2003 - si aderarea efectiva din 1 mai 2004, momentul alegerilor europene este "primul examen cu public" al noilor veniti. Analistii politici europeni prevad schimbari importante din punct de vedere al reprezentarilor grupurilor parlamentare. De exemplu, daca în prezent "verzii" au o cota semnificativa în actuala legislatura europeana, se pare ca procentul lor se va reduce simtitor prin "alegerile extinse", în special datorita faptului ca partidele ecologiste lipsesc aproape în totalitate din Centrul si Estul Europei. Astfel este nevoie ca organizatiile nonguvernamentale ecologiste, adepte ale unor parteneriate clare cu „parlamentarii verzi”, sa își diversifice contactele si în alte partide pentru a fi sigure ca si dupa 2004 vor avea sustinerea politica si financiara necesara.

Sectorul privat priveste cu mare atentie extinderea Uniunii Europene. Companiile de consultanta, dar si marile corporatii internationale, sunt la faza definitivarii strategiilor pentru Europa extinsa. Caci una este sa desfasori o campanie de lobby în care sa ai conexiunile si rutina mecanismului vestic, si alta este sa ai pe harta înca 10 tari care vin cu oamenii politici neexperimentati pe plan european. Seminarii precum „Extinderea UE – ce trebuie sa stie Directorul General al companiei tale?” sau cursuri de formare precum „Descopera Bruxelles-ul european într-o zi” sunt promovate puternic de companiile de consultanta.

Pentru România este deosebit de interesant sa urmarim ce fel de campanii pentru Parlamentul European se vor desfasura în 2004. Trebuie înca de acum sa ne apropiem cât mai mult de principalele dezbatere europene, sa fim deja implicati în principalele dosare de actualitate. Sa nu uitam cota României este foarte importanta într-o Europa extinsa unde vom reprezenta a saptea tara din Uniunea Europeana, cu o cota semnificativa în politica si administratia europeana.

Se pare ca suntem înca în asteptare, daca ne gândim din punct de vedere al sectorului privat românesc si mass media. Exista impresia ca factorii economici românesti sunt înca precauti, asteptând o inserare a "politicului real la Bruxelles" de dupa 2007, pentru a încerca exteriorizarea. Forta unei tari este data în special de economia sa si nu vad cum o Camera de Comert si Industrie a României nu are înca o reprezentanta la Bruxelles, nu înțeleg cum presa româneasca nu realizeaza ca

informatia sistematica de la centru, din Bruxelles, este exact ceea ce doresc cetatenii României.

Vazut din exterior mecanismul european pare complicat si nu doar pentru români, care dezleaga tainele democratiei doar de câtiva ani, ci si pentru cei care Uniunea Europeana a fost prezenta în viata lor de când s-au nascut. Cum poate un cetatean european sa perceapa un sistem în care institutii precum Parlamentul, Comisia sau Consiliul formeaza „o morisca” decizionala complexa, iar când aducem vorba de partide politice, ne pierdem în „fluidul european”? Doar o încercare, exista un partid politic victorios sau o coalitie învingatoare în alegerile din 1999? Privind rezultatele alegerilor, putem considera crestin democratii, cu cele 37 procente ca prima forta europeana, urmati de socialisti cu 29 procente?

Sistemul de alegere a presedintelui Parlamentului European lasa putin spatiu de manevra pentru interpretarile politice. Perioada legislaturii de cinci ani este împartita în doua, iar dupa presedintia crestin democrata a frantuzoaicei Nicole Fontaine a urmat liberalul irlandez Pat Cox, si parca o coalitie a crestin democratilor cu liberalii prinde contur. Întrebând analistii politici de la Bruxelles acestia mi-au precizat ca în diversitatea europeana nu este indicat sa avem coalitii considerate învingatoare, dar totusi ma întreb daca celebra fraza a lui Lionel Jospin din Aula Sorbonei (octombrie 2000) nu are sens? „Cum sa dam mai multa putere Parlamentului European? Este ca o supa în care nu îmi pot da seama cine este la putere daca doresc ca o initiativa legislativa sa aiba succes.”

Constructia europeana trebuie facuta gândindu-ne în primul rând la cetateni. Cum sa speram ca alegatorii se vor prezenta la vot, daca ei nu se simt conectati cu notiunile respective. Chiar daca Pat Cox a facut în luna septembrie 2003 un puternic apel la mass media în a face din alegerile din 2004 un succes, permiteti-mi sa fiu rezervat. Nu cred ca în tarile din UE15 exista în prezent factori care sa mobilizeze cetatenii, în ciuda milioanei de euro alocate pentru campaniile de informare. Iar daca vorbim de cei 10 noi veniti, desi UE nu are experienta practica cu organizarea alegerilor în aceasta parte a Europei va exista o cota acceptabila de participare, urmând ca în timp aceasta sa revina la „cota UE”. UE este pe buzele tuturor în aceste tari, în care referendumul pentru aderare a pregatit campania de anul viitor. Având în vedere complexitatea si noutatea acestor alegeri, se pare ca va exista o bipolarizare a

politicilor nationale din tarile din Centrul Europei datorita alegerilor europene, lasând însa loc si extremistilor care vor absorbi usor o cota a electoratului care a votat „NU” în referendumul asupra aderarii.

Cu toate acestea anul 2003 se anunta ca un an de referinta în care, asa cum zicea Romano Prodi, pregatim anul 2004 în care „vor exista alegeri parlamentare europene, se vor integra 10 state noi în Uniunea Europeana si va fi desemnata componenta noii Comisii Europene.”

Bruxelles, 2 octombrie 2003

De ce urmatoarele alegeri Europene vor conta pentru România?

Licentiata in economie la Universitatea din Timisoara, MA in European Public Affairs la European Institute of Public Administration (Maastricht) si MA in Stiinte Politice la Central European University (Budapest).

Din 2001, consultant pe probleme de mediu, siguranta alimentara si transport la firma Eamonn Bates Europe Public Affairs, Bruxelles.

Roxana LESOVICI

In iulie 2004, Parlamentul European isi va începe un nou mandat, al saselea. Pentru perioada 2004-2009, in urma alegerilor care vor avea loc in 10-13 iunie 2004, 732 de parlamentari Europeni vor reprezenta interesele unei Europe largite, incluzând si cei 162 de parlamentari provenind din noile tari membre al Uniunii Europene.

In cazul in care România si Bulgaria vor deveni membre in Uniunea Europeana in anul 2007, cele doua tari vor avea dreptul la reprezentare automata in Parlamentul European, urmând ca primii Parlamentari Europeni de origine romana sa fie alesi prin vot direct la alegerile Europene din 2009.

In aceste conditii, se pune întrebarea, daca si cum vor influenta alegerile Europene din 2004 România ?

La o prima privire, s-a putea spune ca nu prea mult. Pentru un ochi neexperimentat, România, nefiind inca membra a Uniunii, nu va fi afectata prea mult de evenimentele din iunie viitor. Multi ar spune ca intai trebuie încheiate negocierile pentru aderare la Uniunea Europeana, trebuie adoptat Tratatul de Aderare si apoi ratificat de toate tarile membre, si abia apoi vom putea sa ne gândim si la Parlamentul European. Asta fara sa mai mentionam toate probleme economico-sociale interne care vor trebui rezolvate înainte si dupa aderarea la Uniune.

Si totusi, importanta alegerilor Europene din 2004 nu trebuie complet ignorata de cetatenii Romaniei. Cu siguranta ea nu va fi ignorata de clasa politica româneasca.

Pentru aceasta este important care din partidele politice europene va iesi castigator la alegerile din iunie viitor. Partidele din România, care si ele se vor afla in an electoral, vor încerca sa-si asigure o cat mai buna imagine si prin prisma rezultatelor la alegerile la nivel european. Cu siguranta, acestea nu le va asigura câstigarea alegerilor acasa, dar poate juca un rol de imbunatatire a imaginii in cazul unui rezultat pozitiv.

In al doilea rând, trebuie retinut faptul ca, in cazul intrarii Romaniei in Uniunea Europeana in 2007, in perioada 2007-2009 parlamentarii Europeni din România vor fi deputati/senatori din Parlamentul de la Bucuresti, "detasati" la Bruxelles. In aceste conditii, rezultatele alegerilor atât pentru Parlamentul European cat si cel de la Bucuresti de anul viitor vor avea un rol important, in sensul ca numarul euro-parlamentarilor din diferite partide romanesti va fi stabilit in functie, printre altele, de reprezentarea in Parlamentul de acasa. In acelasi timp, euro-parlamentarii romani, nu vor fi atrasi sa se înscrie in partide politice europene fara o reprezentare importanta in Parlamentul de la Bruxelles, si deci, cu o putere politica redusa.

Mai sunt cel putin 3 ani pana la intrarea Romaniei in Uniunea Europeana si pana când ideea ca cineva reprezinta cetateanul roman direct la Bruxelles va deveni parte integranta a realitatii romanesti. Si totusi, acesta este un proces ireversibil, care va începe sa se contureze din ce in ce mai puternic in anii care vin, un prim pas constituindu-l alegerile Europene din iunie 2004.

Bruxelles, 20 octombrie 2003

Energie curata pentru o Europa unita

Mihai Paun este doctor în energetica și are o experiență de peste 15 ani în activitățile specifice sectorului energetic la nivel național și internațional.

În prezent este consilier pe probleme de politică și strategie energetică europeană la EURELECTRIC – Union of the Electricity Industry, la Bruxelles.

Mihai PAUN

Multi dintre noi realizăm importanța vitală a energiei, mai cu seamă a electricității, atunci când nu mai avem parte de ea. Atâtea evenimente au dovedit acest lucru în ultima vreme. Colapsul sistemelor energetice din California și New York, din Londra și mai recent din Italia a arătat cât de importantă este menținerea echilibrului între producția și consumul de electricitate, sau ce rol poate avea importul de energie. Efectele dezechilibrelor energetice, care pot conduce la caderea sistemelor energetice naționale, sunt dintre cele mai neplăcute. Imaginați-vă că sunteți în tren, sau în lift, sau vă aflați la volanul mașinii într-o intersecție semaforizată când alimentarea cu energie electrică este întreruptă. Ca să nu vorbim de spitale, sau alte cazuri asemănătoare în care electricitatea este indispensabilă și fără rezerve în alimentarea cu energie, multe vieți ar putea fi puse în pericol.

Care vor fi resursele energetice în viitor? Cele convenționale, carbune, petrol, gaz sunt limitate. Cu siguranță energiile cu impact redus asupra mediului înconjurător vor cunoaște o dezvoltare tot mai semnificativă în deceniile ce vor urma. Energiile neconvenționale sau regenerabile, precum energia eoliană, solară, geotermală, biomasa, biogaz, marea motoare, sunt tot mai frecvent întâlnite în Europa, iar tehnologia în aceste domenii înregistrează mereu progrese. Ele vor fi parte, alături de cele clasice, din evantaiul energetic al mileniului al treilea.

Comisia Uniunii Europene încurajează producerea energiei din surse regenerabile. Există chiar o directivă aparte care promovează acest tip de energie și chiar definește obiective clare privind cantitatea de energie regenerabilă produsă în fiecare țară membră a UE, ca procent din consumul național brut de energie.

În Europa, Norvegia și Austria sunt două dintre țările care detin recordul în privința ponderii energiei nepoluante, având 98% și respectiv peste 70% din producția energetică realizată în centrale hidroelectrice. Și România este un caz fericit din acest punct de vedere. Potențialul nostru energetic diversificat permite ca aproape o treime din producția anuală de energie să fie realizată în centrale hidroelectrice. Aceasta nu înseamnă că nu trebuie să mai facem nimic în sensul menținerii și îmbunătățirii calității mediului înconjurător. Odată integrată în Uniunea Europeană, oricare dintre țările membre va trebui să accepte și să respecte legislația europeană, inclusiv și în particular cea referitoare la ponderea energiilor neconvenționale.

Dar, evident, nimic nu se poate face fără bani. De unde fonduri pentru finanțarea de proiecte care să susțină acțiunile ce derivă din această legislație? Fonduri există și programe de finanțare există. Acesta este un lucru cunoscut. Ceea ce este mai puțin cunoscut este că, în afara de programele de finanțare rambursabilă, există și programe cu finanțare parțială sau integrală, doar că acestea sunt competitive. Proiectele finanțate sunt selectate pe baza unor criterii bine definite, care iau în seamă valoarea adăugată la nivel european, inventivitatea temei și aplicabilitatea proiectului, dimensiunile și valoarea parteneriatului și multe altele.

Mai mult decât atât, țările aflate în curs de aderare, cum este și cazul țării noastre, au prioritate în astfel de programe. Cu alte cuvinte, din două proiecte evaluate cu același punctaj, va avea câștig de cauză cel al cărui parteneriat include un participant din țările aflate în curs de aderare. O prioritate asemănătoare este conferită întreprinderilor mici și mijlocii, IMM-urilor.

Comisia Uniunii Europene organizează periodic aici la Bruxelles sesiuni de informare privind Programele sale actuale de finanțare. Programul Cadru 6, "The Sixth Framework Programme" - FP6, este instrumentul principal de finanțare a cercetării în diverse domenii în Europa. Este propus de Comisia UE, adoptat de Consiliul European și Parlamentul European în co-decizie și este deschis publicului și entităților private, mari sau mici.

Principalul obiectiv al FP6 este crearea unei Aree Europene de Cercetare (ERA), ca o viziune pentru cercetarea viitoare în Europa. Programul tinde către un nivel științific

de exceptie, catre o competitivitate si inventivitate îmbunatatite prin promovarea unei cooperari intense, a complementaritatii ridicate si a unei coordonari performante între principalii actori, la toate nivelele. Bugetul total al acestui program, pentru o perioada de patru ani, 2003 – 2006 este de 17.5 miliarde Euro, reprezentând o crestere cu 17% fata de programul precedent FP5.

Sa revenim la energie. Acest domeniu este si el inclus în programul amintit. Iata un caz concret, din multimea programelor si initiativelor Uniunii Europene cu potential de finantare: CONCERTO.

CONCERTO este o initiativa majora noua a Uniunii Europene, care va sustine comunitatile locale, urbane, suburbane sau rurale, în dezvoltarea de politici energetice durabile si cu eficienta ridicata. Astfel de comunitati pot fi nou înfiintate sau pot urmari sa-si îmbunatateasca performantele energetice. Finantarea unui proiect tipic CONCERTO este de asteptat sa se situeze în ordinul de marime a 5 – 15 milioane Euro si sa reprezinte pâna la 35% din costurile eligibile ale proiectului.

Comunitatile locale din România, urbane sau rurale, au cu siguranta nevoie de astfel de proiecte si initiative cu potential de finantare. Sunt semnale clare din partea consiliilor judetene, a primariilor, care evidentiaza interesul participarii în proiecte de acest gen, cu posibile avantaje directe pentru comunitatile locale, atât din punct de vedere economic, energetic, cât si al integrarii în spatiul, politica si cultura europeana. Acest interes trebuie încurajat, canalizat catre solutii tehnice si financiare practice.

Imaginati-va un proiect finantat de Comisia UE, care ar putea valorifica energia eoliana în mai multe zone cu potential din Europa, inclusiv în zona montana Semenic. Pentru acest proiect, Universitatea Tehnica din Timisoara ar putea contribui, cu vasta experienta în cercetarea în domeniu, alaturi de firme locale specializate în constructii-montaj si de furnizori de echipamente performante, aflati deja în competitie pe piata europeana. Sau, un alt proiect cuprinzând o serie de microcentrale hidroelectrice într-o zona cu potential hidro, de care România nu duce lipsa, pentru alimentarea cu energie electrica a cabanelor situate la distante mari de rețeaua electrica, contribuind astfel la dezvoltarea si revigorarea turismului romanesc, în care cu totii speram. Sigur, si energia solara trebuie mentionata aici.

Ambelor aspecte privind utilizarea ei, termala sau fotovoltaica, li se ofera multiple posibilitati pentru aplicatii practice, pe o arie larga a teritoriului Romaniei. Exemplele pot continua. Si atunci întrebarea, de ce nu o abordare sistematica, organizata, structurata a acestor existente programe ale Comisiei UE, cu potentiale solutii de finantare a proiectelor si initiativelor comunitatilor locale în România.

Exista multe alte programe ale Comisiei Uniunii Europene care încurajeaza realizarea de parteneriate între IMM-uri în cadrul proiectelor cu finantare UE, inclusiv pe teme energetice. Este de retinut ca valorificarea potentialului pe care îl asigura resursele regenerabile este o prioritate pentru aceste programe, iar legislatia europeana privind producerea de energie din surse regenerabile urmeaza sa fie implementata si în tarile care vor intra în Uniunea Europeana, deci si în România.

Sunt deja, în multe tari europene, organizatii care au devenit "abonati permanenti" la astfel de proiecte UE pentru care stiu cum sa obtina finantare, în sensul ca au capacitatea tehnica, profesionala sa conceapa un proiect de calitate, sa creeze un parteneriat durabil, solid, capabil sa conduca eficient, practic si corect, proiecte de milioane de Euro. Este acum, un moment favorabil si pentru România sa valorifice oportunitatile oferite în perspectiva apropiata a Europei unite a 27 si în viitor, a mai multor state.

Bruxelles, 14 octombrie 2003

Nota :

Se recomanda cititorilor vizitarea paginilor de web relative la Programele de Finantare ale Comisiei Uniunii Europene (Framework 6 Programme, Energy for Intelligent Europe, etc).

Informatii suplimentare:

<http://www.managenergy.neet/products/R207.htm>

<http://www.cordis.lu/fp6/sme.htm>

Calitatea de Stat Membru al Uniunii Europene trebuie înțeleasa de toti cetatenii Romaniei

<p>Nascuta la Poarta Alba, judetul Constanta, Aneta Popescu-Black locuieste in Belgia din 1987.</p> <p>Functionar in Parlamentul European din 1991.</p> <p>Responsabilitati profesionale: dezvoltarea si consolidarea relatiile cu parlamentele nationale ale tarilor aderante la UE, tarile din sud-estul Europei si din zona Marii Negre?</p>	 <p>Aneta POPESCU-BLACK</p>
---	---

Euforia produsa de prabusirea Zidului Berlinului in 1989 i-a cuprins pe toti cetatenii Europei - atât pe cei din Est cat si pe cei din Vest. Desigur ca cei care au trait toata viata in partea estica a Zidului si-au permis sa spere ca disparitia acestuia va duce imediat la instalarea democratiei in întreaga zona. A fost o reactie fireasca si legitima a unor oameni care isi pierdusera orice speranta intr-o viata mai buna atâta vreme cat regimul dictatorial a fost la putere.

Toata lumea stie ca cetatenii Romaniei au fost cei mai vitregiti de soarta pe durata regimului comunist. Eu, cel putin, nu credeam ca acel cosmar se putea sfârși vreodata.

Iata ca totusi s-a sfârșit, dar societatea româneasca traiste si in prezent consecintele nefaste mostenite de la predecesori.

In acest articol, tin sa ma adresez in primul rând tinerilor din tara mea de origine, pe care a trebuit sa o parasesc din cauza ororilor regimului lui Ceausescu. Trebuie sa marturisesc ca am avut norocul sa aleg Bruxelles ca destinatie in 1987, ceea ce mi-a oferit imensa sansa de a deveni cetatean al Uniunii Europene, lucru de care sunt foarte mandra.

As dori sa încep prin a spune ca am fost fascinata de lumea pe care am descoperit-o in Capitala Europei inca de la sosirea mea aici. La început aveam impresia ca acesti

oameni nu muncesc, ca nu fac decât sa se bucure de viata. Nu am vazut multe fete încruntate (le lasasem in urma mea). Numai acum înțeleg de ce perceptia mea despre lumea occidentala era astfel. Nu se poate spune ca fiecare dintre cetatenii Uniunii Europene se trezeste dimineata si-si spune: "sunt european si trebuie sa ma comport ca atare". Este vorba despre o anumita constientizare a englezului, grecului, portughezului, suedezului, etc., a calitatii lui de cetatean european. Asta nu înseamna neaparat ca toti europenii cunosc toate regulile care se aplica zilnic, astfel incat complexa masinarie administrativa europeana sa poata functiona la nivel optim. Multi dintre ei nici nu stiu ca ei respecta acquis-ul comunitar chiar fara sa-si dea seama. Acest automatism este perceptut ca firesc, din moment ce omul de pe strada este informat despre realitatile tarii in care traieste si care este conectata cu Bruxelles - inima Europei - in permanenta. Inima Europei bate in acelasi ritm pentru toti cetatenii ei, fie ca provin din statele mari sau din cele mici, fara nici un fel de discriminare. Si ei stiu acest lucru.

Daca tot am adus vorba despre informarea cetatenilor, permiteti-mi sa mentionez aici cat de important este - pentru o societate democrata - ca informatia sa ajunga la mase. Oamenii au atât dreptul cat si îndatorirea de a fi informati despre ceea ce se petrece in lume in general si mai ales in unitatile administrative in care traiesc. Mijloacele de informare in masa trebuie sa se bucure de libertatea de a aduce realitatea aproape de cetateni, astfel incat ei sa o inteleaga mai bine. Evenimentele politice cotidiene si deciziile care se iau pe plan politic ii afecteaza pe toti deopotriva; de aceea nu trebuie sa fie indiferenti la ceea ce se hotaraste la acel nivel. Poate ca pe unii oameni nu ii intereseaza politica in mod direct, dar trebuie sa acceptam ca nu putem concepe functionarea normala a unei societati fara o functionare corecta a elementului politic. De aceea, o informare temeinica înainte de alegeri este necesara, astfel incat fiecare cetatean care voteaza sa-si poata exercisa acest drept in mod lucid si in cunostinta de cauza. Votul nu trebuie sa fie arbitrar sau sa fie perceptut ca o povara, dimpotriva, predecesorii nostri s-au luptat pentru acest drept, de care acum ar trebui sa ne bucuram din plin.

Revenind la titlul acestui articol, as dori sa ma refer, in linii generale, la ceea ce înseamna concret calitatea de Stat Membru al Uniunii Europene si sa încerc sa îl transpun in cazul Romaniei.

Dupa cum stim cu totii, Uniunea Europeana are in prezent 15 State Membre, iar, începând cu 1 mai 2004, va avea 10 noi State Membre. România nu figureaza inca printre cele 10, dar se estimeaza ca va deveni Stat Membru al UE in 2007.

Cetatenii Statelor Membre actuale sunt constienti de acest lucru si se bucura de libertatile care le sunt acordate ca urmare a acestei calitati. Presupun ca cetatenii viitoarelor State Membre vor face acelasi lucru.

De ce am spus ca toti cetatenii trebuie sa inteleaga calitatea de Stat Membru al UE? Deoarece este important de stiut ca ei pot contribui la luarea hotarârilor politice in mod indirect, prin intermediul Legislativului. Acest lucru le da dreptul de a schimba si imbunatati situatii dificile si de a contribui la consolidarea societatii in general si la imbunatatirea nivelului de viata al cetatenilor.

Este adevarat ca autoritatile din Capitala Europei si cele de la Bucuresti sunt implicate in negocierile de aderare a Romaniei la UE si ca cetatenii romani nu sunt întotdeauna la curent de rezultatele acestor negocieri; si poate nici nu înțeleg mereu despre ce este vorba. Este de datoria autoritarilor romane de a informa populatia in mod explicit in legatura cu consecintele pe care le au luarile de pozitie in negocieri asupra vietii de zi cu zi a cetatenilor.

De asemenea, trebuie înțeleasa o alta realitate: integrarea Romaniei in structurile europene nu priveste numai clasa politica româneasca, ci întreaga populatie a Romaniei, care apartine cu drepturi egale la continentul european. Tânara generatie a Romaniei are îndatorirea de a se pregati pentru aceasta integrare prin implicare, munca asidua, seriozitate si constiinciozitate. Trebuie sa ne îndepartam de gândul ca Statul trebuie sa ne dea totul de-a gata; noi suntem cei care trebuie sa ne luam destinul in serios si sa contribuim la prosperitatea generala spre binele tuturor. Rezultatele acestor eforturi pot fi simtite peste ani, dar acest lucru nu trebuie sa ne descurajeze sa ne angajam in noua campanie de transpunere a întregii societati romanesti intr-o lume moderna, libera, prospera si pasnica. Nimic nu poate fi realizat fara eforturi sustinute. Întreaga lume a evoluat si continua sa evolueze. De aceea, cu totii trebuie sa ne adaptam acestei tendinte, astfel incat sa nu ramânem in urma progresului mondial. Romanii se bucura de toate calitatile fizice si morale care sa le permita acest angajament . Ei pot demonstra cu usurinta Europei ca-si merita locul

in Uniunea Europeana, ca pot contribui la imbogatirea patrimoniului cultural european si a spiritualitatii omenesti, de care Europa are atâta nevoie.

Bruxelles, 19 noiembrie 2003

România concreta la Bruxelles sau despre cum sunt reprezentate interesele locale romanesti in Europa

Absolvent al Facultatii de Istorie a Universitatii Bucuresti. Detine un Master in Stiinte Politice obtinut la Universitatea Libera din Bruxelles si este in prezent doctorand in stiinte politice la aceeași universitate.

Din 2002 conduce biroul de legatura al judetului Teleorman la Bruxelles – singura structura de reprezentare a intereselor infrastatale romanesti in capitala Europei.

Aurel TRANDAFIR

Promovarea Romaniei in Uniunea Europeana constituie de ceva vreme un element fundamental al politicii sale externe. Guvernul a elaborat in acest scop o strategie de imagine, actiunile de promovare s-au multiplicat considerabil, in timp ce un numar impresionant de personalitati a fost recrutat pentru a asigura succesul acestei tentative. Numirea relativ recenta in capitala Belgiei a unui ambasador ce a traversat un veritabil cursus diplomatic arata ca se impunea (de prea mult timp chiar) un tratament diferit acordat exercitiului de reprezentare a intereselor romanesti la Bruxelles.

Toata aceasta desfasurare de forte pacatuieste inasa printr-o concentrare a energiilor de o maniera unidirectionala, statal institutionalizata. In fapt, de cele mai multe ori interesele romanesti sunt reprezentate in capitala Europei doar de presedinte si de prim ministru, respectiv de delegati ai diferitelor institutii guvernamentale. Intr-o preponderenta covârsitoare, prezenta personalitatilor romanesti la Bruxelles e determinata de "ratiuni nationale", justificare fara de care orice alta manifestare are sanse foarte mici de a se concretiza.

Ce se întâmpla inasa atunci când interesele isi schimba anvergura? Care este reactia provocata de prezenta unor actori a caror identitate, desi pe de-a-ntregul româneasca, nu se defineste in mod primordial drept "nationala" prin compozitie si obiective urmarite? Cum sunt tratate initiativele care, desi nu semnifica nici pe

departe o pozitie centrifuga isi propun pur si simplu respectarea unor principii de proximitate care au meritul de a oferi o imagine tangibila si concreta a subiectului reprezentat? Sa ne facem bine intelesi: aici nu e vorba nici de a ataca si nici de a concura in vreun fel politica autoritatilor centrale. Intentia nu este nici aceea de a profera acuze, ci doar de a constata fapte care se petrec si care ar putea conduce la o ameliorare a eficientei reprezentarii intereselor romanesti in capitala europeana.

Apelul la câteva exemple concrete va demonstra ca se poate si altfel, ca demersul european presupune si alte forme de exprimare si ca ofensiva româneasca este posibila in spatiul comunitar.

Anul 2002 a produs o schimbare in configuratia quasimonotona in care statul este dirijorul si detine aproape in exclusivitate toate viorile orchestrei romanesti in cadrul concertului european. Luând nota de aceasta pozitionare oarecum dezechilibrata, reprezentantii autoritatilor locale romanesti au decis ca e momentul ca prezenta lor sa fie vizibila in Europa. Inca din 1994, actiunile se desfasoara aproape in exclusivitate la Strasbourg, in cadrul Congresului Puterilor Locale si Regionale – organism al Consiliului Europei. Cat despre rezultate, reprezentantii colectivitatilor teritoriale romanesti au reusit sa produca o premiera in raporturile oficiale pe care România le detine de zece ani cu singura institutie de anvergura europeana in care este membru deplin. In calitatea sa de co-raportor al Camerei Regiunilor, Liviu Nicolae Dragnea, Presedintele Consiliului Judetean Teleorman a propus si a reusit sa obtina din partea Congresului Puterilor Locale si Regionale adoptarea in sesiunea plenara din mai 2003 a unei Recomandari si a unei Rezolutii referitoare la rolul autoritatilor locale in managementul bazinelor fluviale. Pe scurt, un singur judet din România a elaborat si promovat doua texte de dimensiune europeana si internationala ce vor fi recunoscute de 45 de state membre ale Consiliului Europei.

In acelasi timp, cum lobby-ul pentru integrare europeana se petrece in cea mai mare masura la Bruxelles, acelasi judet Teleorman si-a propus si a reusit înfiintarea, in toamna anului 2002, a unui birou de legatura situat in proximitatea Parlamentului european si a Comitetului Regiunilor si la câteva minute doar de noul sediu al Misiunii Romaniei pe langa UE. Determinarea presedintelui Consiliului Judetean si munca unei foarte dinamice echipe nou create in Alexandria si Bruxelles, au condus la reprezentarea intereselor locale si judetene romanesti in capitala Europei, de aceeași

maniera cu cele peste 200 de birouri de reprezentanta regionala sau locala ce se afla aici inca de la sfârșitul anilor '80. Trebuie spus ca pana anul trecut, România si Bulgaria erau singurele state care nu aveau reprezentate la Bruxelles alte instante publice in afara reprezentantelor diplomatice si ca eventualele contacte sau informatii de natura infrastatala nu-si puteau gasi un destinatar adecvat sau erau trimise Misiunii Romanei pe langa UE.

Obiectivele pe care si le propune biroul judetului Teleorman sunt in mod esential legate de accesul direct si constant la informatie europeana si de asigurarea unui flux permanent al acesteia catre teritoriu. O tinta precisa a activitatii desfasurate la Bruxelles e reprezentata de relatiile personale dezvoltate cu reprezentantii altor birouri regionale in vederea demararii unor parteneriate cu colectivitati teritoriale din Uniunea Europeana. Contactele cu institutiile si organismele comunitare – Comisie si Comitetul Regiunilor au fost frecvente, la fel si cele cu Ambasada Romaniei in Belgia si respectiv Misiunea Romaniei pe langa UE. Biroul din Bruxelles acopera intre altele si o mare parte din activitatile desfasurate la Strasbourg, in cadrul Congresului Puterilor Locale si Regionale din Europa.

Rezultatele unui an de munca se vad in teritoriu: din noiembrie 2002 pana astazi, mai multe delegatii reprezentând colectivitati teritoriale din Suedia, Italia, Olanda sau Franta au fost prezente in Teleorman. La randu-le, autoritatile locale din tara au raspuns invitatiilor de a vizita diferite regiuni europene sau de a participa in cadrul unor conferinte, seminarii sau stagii de pregatire a personalului angajat in administratia publica locala. In multe cazuri, contactele s-au transformat in relatii de parteneriat bilateral sau in colaborari comune in cadrul unor proiecte europene. Un efect direct al prezentei in mediul politic european îl reprezinta succesul conferintei europene organizate in aprilie 2003 de catre Consiliul Judetean Teleorman in colaborare cu provincia Gelderland din Olanda si sub patronajul Consiliului Europei. Reprezentanti ai colectivitatile teritoriale din 20 de state europene si din partea unor prestigioase institutii internationale, precum si din partea Guvernului Romaniei, a Consiliului Europei, a Comisiei Europene si a Comitetul Regiunilor au participat la Turnu Magurele la un eveniment ce a dezbatut rolul autoritarilor locale in managementul bazinului Dunarii.

Pare de necrezut ca un singur judet, si nu unul foarte bogat, poate desfasura activitati de promovare a imaginii Romaniei la Bruxelles. Si cu toate acestea, la începutul anului 2003, Comitetul Regiunilor invita judetul Teleorman prin biroul sau din Bruxelles sa participe la organizarea Zilei Europei ce s-a desfasurat sub deviza "Enlarging Europe". Beneficiind si de sprijinul Guvernului, judetul Teleorman a deschis pe 3 mai festivitatile chiar la Secretariatul General al Comisiei Europene, participând ulterior la manifestarile organizate in cadrul Parlamentului. In plus, standul propriu amenajat la Comitetului Regiunilor a fost vizitat de mai multe mii de persoane pe tot parcursul zilei. Cum era si firesc, evenimentul a fost extrem de bine primit atât de vizitatori, dar si de oficialii institutiilor romanesti si comunitare, precum si de mass media.

Pana in prezent, extinderea UE a fost in permanenta o afacere a guvernelor din România, care s-a transformat pe parcurs intr-un monopol quasi-absolut al acestora. Pe de alta parte, Uniunea Europeana nu înseamna doar Consiliu, Comisie sau Parlament. Ea reuneste o larga varietate de natiuni si colectivitati teritoriale, grupuri diferite de interese, societate civila si indivizi obisnuiti – cetateni ce se arata preocupati de viitorul lor alaturi de "ceilalti" europeni. Lipsa unui interlocutor direct si de acelasi calibru, altul decât statul, a cântarit mult asupra deschiderii europene. Absenta informatiei de o parte si de alta a Europei care sa fie transmisa la nivelul cel mai apropiat de cetatean, produce un ridicat potential de efecte negative. De aceea, colectivitatile locale si regionale din România încep sa inteleaga miza prezentei active la Bruxelles, unde interesele lor pot fi exprimate in mod eficient in vederea concretizarii unor proiecte comune cu parteneri europeni si a realizarii unei comunicari constante si deschise.

In acest context, trebuie bine înțeles ca pericolul unui refuz al europenilor si scepticismul lor fata de extindere nu provine, asa cum am fi tentati uneori sa credem, din deconspirarea neajunsurilor, ci din ignoranta, respectiv din necunoasterea sau selectarea obsesiva a acelasii lipsuri tipice pentru tarile candidate. Suntem, cred, cu totii posesorii a cel puțin doua certitudini: ca tarile noastre nu se pot reduce la aceste dificultati, dar si ca ele nu pot fi ocolite la nesfârșit. Atunci când ne propunem sa profitam de oportunitatile care sunt prezente in capitala europeana, trebuie sa încercam sa ni le facem prielnice printr-o

comunicare pro-activa, concreta si eficienta in functie de identitatea si interesele noastre, dar si a celor cu care vrem sa colaboram.

Bruxelles, 7 octombrie 2003

CLUBUL « ROMÂNIA-UE » BRUXELLES

MEMBRII SI STRUCTURA DE CONDUCERE

Pentru a deveni membru al Clubului o persoana trebuie:

- sa fie de origine româna;
- sa locuiasca si sa lucreze legal în Belgia;
- sa fie recomandat de doi membri ai Clubului .

Organul suprem de conducere al Clubului este Adunarea Generala. Comitetul Director este ales o data pe an de catre membrii Clubului în cadrul Adunarii Generale si este format dintr-un presedinte si doi vicepresedinti.

COMITETUL DIRECTOR

Clubul "România-UE" Bruxelles a ales pentru primul an de activitate urmatoarea conducere: un presedinte (Dan Luca, Manager la EurActiv, companie de media europeana) si doi vicepresedinti (Radu Cioponea, expert la EUROCONTROL, Organizatia Europeana pentru Siguranta Navigatiei Aeriene si Valentin Cotârta, Director de Strategie pentru Romanian Research & Business Initiative Bruxelles).

COORDONATELE CLUBULUI

iulie 2003 – iunie 2004

Dan LUCA – presedinte

GSM: 0485 – 624 542

E-mail: dan.luca@euractiv.com

Radu CIOPONEA – vicepresedinte

GSM: 0495 – 925 133

E-mail: radu.cioponea@eurocontrol.int

Valentin COTARTA – vicepresedinte

GSM: 0497 – 908 035

E-mail: valentin.cotarta@coditel.net